

Posudek

Předkládaná bakalářská práce na téma Vliv EU na práva Kurdů v Turecku autorky Magdalény Sukové se zabývá vývojem lidských práv kurdské menšiny v Turecku v kontextu perspektivy této země na přistoupení do Evropské unie. Vzhledem k vymezení tématu je hlavní část práce zaměřena na období od roku 1987, kdy turecká vláda oficiálně podala přihlášku ke členství v Evropském společenství, dodnes.

Téma samotné je poměrně originální, ačkoliv se mu již několik závěrečných prací více či méně věnovalo. Většinou jsou však tyto práce zaměřeny na lidská práva v Turecku a na otázku jejich zlepšení. Autorka se nicméně zaměřila především na kurdskou menšinu, jejíž lidská práva jsou dnes předmětem četných diskuzí. V práci představuje kurdskou menšinu v Turecku obecně, nastiňuje vývoj jejích lidských práv od vzniku Turecké republiky dodnes, analyzuje v tomto kontextu tureckou legislativu a poté se již podrobně věnuje vývoji lidských práv Kurdů od 90. let po dnešek.

Z jazykového hlediska je práce zvládnuta velmi dobře, splňuje standardy, které se od tohoto typu textu očekávají. Stejně tak je práce dobře zvládnuta po stylistické stránce a je bez gramatických chyb. Kapitoly jsou řazeny logicky a celkově se práce dobře čte.

Z hlediska struktury práce se mi jako poněkud zbytečná jeví podkapitola, která je věnována postavení menšin v Evropské unii, respektive jejich právnímu zakotvení. Kratší by mohla být i část práce zaměřená na kemalismus, naopak by možná neškodilo rozšíření poslední, hlavní části práce věnované právě situaci kurdských lidských práv v Turecku. Jinak ale nemám k obsahu a struktuře práce žádné výhrady.

Autorka si ke své práci zvolila empiricko-analytický přístup. Ten by měl co možná nejvíce objektivizovat dosažené poznatky a co možná nejvíce je zbavit subjektivních názorů a jakkoliv zabarvených soudů. To se autorce ve většině práce daří. Chtěl bych však v tomto kontextu vyzdvihnout například tuto pasáž: "Jakákoli činnost nebo kulturní událost, jako je např. kurdská oslava nového roku, která tedy narušuje celistvost a suverenitu Turecka, je v rozporu s ústavou." (str. 28). Tato pasáž není odcitovaná, takže zde logicky naskakuje domněnka, že k názoru, že kurdská oslava nového roku narušuje celistvost a suverenitu Turecka, dospěla autorka sama, přičemž tento názor je přinejmenším spekulativní. To samé platí například o výroku, že existence kurdské menšiny ohrožuje hodnoty Turecka (str. 29). Zde se už dostávám k jednomu z problémů této práce, a tím jsou citace. Autorka sice cituje podle citační normy, ale v práci se vyskytují poměrně dlouhé pasáže, kde odkazy na zdroje úplně chybí. Z některých pasáží pochopitelně vyplývá, že se jedná o komentáře samotné autorky, ale v mnoha případech to dělá dojem, že jsou odněkud převzaté, měly by tedy být citovány. Stejně tak by odkaz na zdroj neměl chybět za každou přímou citací, zdaleka ne vždy tomu tak je. Poznámkový aparát je v pořádku, ale v poznámkách pod čarou mnohdy také chybí citace. Dalším problémem práce je to, že poměrně velké množství zdrojů uvedených v Seznamu pramenů a literatury není citováno nikde v textu (např. Önderoğlu 2004, 2007 a 2010, Bagis 2013, Cengiz a Hoffman 2012, Cornell 2001, Dagi 1996 apod.). Je velmi pravděpodobné, že autorka některé informace, jež jsou v práci uvedeny bez odkazu na zdroje, převzala právě z pramenů, které jsou uvedeny v Seznamu. Je škoda, že trochu zbytečně na tyto zdroje neodkazovala také v textu, sráží to celkovou kvalitu práce.

Z hlediska pramenů, s nimiž autorka pracovala, oceňuji zejména velké množství primárních zdrojů, ze kterých vycházela. Pro takto pojatou dekriptivní analýzu jsou primární zdroje neocenitelné a autorka prokázala dobrý cit pro práci s nimi. Výše zmíněná deskriptivní analýza je jednou z nejjednodušších metod, avšak vzhledem k vymezení tématu a dostupným

zdrojům si myslím, že zde byla zvolena poměrně vhodně, protože umožnila autorce hlubší analýzu dostupných zdrojů a také více vyčerpávající interpretaci výsledků této analýzy.

Výsledky autorčina zkoumání nejsou příliš překvapivé. Turecko už od dob Kemala deklaruje snahu přiblížit se Západu, a to s sebou nese požadavky na zlepšování stavu lidských práv. Z tohoto hlediska by se mohlo jevit, že je práce na toto téma zbytečná, nicméně její velký přínos spočívá v tom, že přibližuje obtížnou situaci Kurdů v Turecku, která i přes dílčí zlepšování stále přetrvává.

Navzdory dílčím nedostatkům z formálního hlediska je práce poměrně zdařilá a je vidět, že se autorka věnovala danému problému do hloubky. Takto pojatý výzkum také vybízí k pokračování - ať už v takovéto šíři, anebo zaměřením se na nějaké užší téma v dané oblasti (např. na analýzu kurdské problematiky v tureckých médiích apod.).

Autorka v práci prokázala dobré argumentační schopnosti, poměrně kvalitní práci se zdroji a celý koncept zvládla velmi dobře po teoretické i metodické stránce. Práci tedy doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 21. května 2015

Tomáš Herčík